

[Finansministeren]

mæssigt, om de havde været der. Jeg mener, det havde været hensigtsmæssigt, om Fremskridtspartiet ved forhandlingsbordet havde fremlagt konkrete besparelsesforslag frem for først at offentliggøre sine besparelsesforslag på et tidspunkt, hvor det var sikkert og vist, at der ikke var nogen som helst chance for, at vi andre kunne komme til at stemme for dem, fordi vi havde indgået et forlig, der gjorde, at vi ikke kunne stemme for Fremskridtspartiets forslag, men det var altså Fremskridtspartiets valg. Jeg beklager det valg, og jeg håber, at Fremskridtspartiet også vil lære at beklage det.

Men når vi så kommer til hr. Jes Lunde og SF's indflydelse, skal vi jo trods alt heller ikke overfortolke den. Når nu hr. Jes Lunde nævner f.eks. produktionsskoler og uddannelsespladser, vil jeg sige til hr. Jes Lunde, at regeringen også ønskede produktionsskolepladser og regeringen ønskede også uddannelsespladser, men med det forbehold, at de skulle være finansieret. Det er altså lidt af en tilsnigelse at få det til at se ud, som om det skulle være en særlig indrømmelse til SF, at vi fandt en finansiering af det forlig, som vi indgik først og fremmest med Socialdemokratiet, CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti i august i år om 5.000 nye uddannelsespladser. Det er knap nok en indrømmelse til SF, at de seks partier, der oprindeligt lavede et forlig, faktisk også fandt den finansiering, der skulle til, for at de kunne gennemføre forliget. SF har altså haft nogen indflydelse, mere end Fremskridtspartiet, men lad os nu ikke overfortolke den.

Hr. Jes Lunde gjorde nogle bemærkninger om arbejdsløshed og beskæftigelse. Må jeg ikke i al stilfærdighed blande mig i den debat mellem hr. Jes Lunde og hr. Lykketoft og sige, at jeg ønsker også, at arbejdsløsheden skal ned. Jeg mener også, at arbejdsløsheden er det største problem, vi har, menneskeligt og økonomisk. Regeringen kan oven i købet dokumentere, at vi har lagt initiativer frem før både S og SF.

Vi indkaldte til en stor konference om vækst og beskæftigelse, vi fremlagde 52 konkrete forslag til forbedring af beskæftigelsen i forbindelse med konferencen, og vi har den glæde, at en meget stor del af forslagene faktisk nu er indarbejdet i finanslovaftalen. Nogle af de ændringsforslag, der bliver gennemført her, er altså også en slags indrømmelse til regeringen,

men pointen er, at vi i fællesskab har fundet finansiering til dem.

Derfor vil jeg altså godt blande mig i koret af dem, der siger, at SF ikke kan slå sig til riddet på, at det skulle være det eneste parti, der tager arbejdsløsheden og beskæftigelsen alvorligt. Det mener jeg faktisk at alle de partier, der sad ved forhandlingsbordet, gjorde.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Lykketoft refererede Arbejderbevægelsens Erhvervsråds beregninger om 15.000-20.000 flere job i selve finansloven for 1992, og hr. Lykketoft hæftede sig ved, at det bl.a. er, fordi finanspolitikken var blevet lempet. Det er jo rigtigt, at finanspolitikken er lempet i forhold til det finanslovsforslag, som regeringen oprindeligt lagde frem, målt i finanseffekt fra $\div 0,3$ til $\div 0,1$, men det er også rigtigt, at $\div 0,1$ i finanseffekt er den strammeste finanspolitik siden 1986 beregnet på de samme konsekvente måder hele vejen igennem.

Derfor kan jeg afvise hr. Jes Lundes påstande om en særlig form for kreativitet omkring måltallene. Man kan nemlig ikke se det udgiftspolitiske måltal isoleret. Man er nødt til at se det udgiftspolitiske måltal sammen med finanseffekt, udgiftstryk og skattetryk. Det er de fire tal tilsammen, der beskriver den finanspolitik, der bliver ført, og man er nødt til at se på dem alle.

Jeg er nødt til at sige til hr. Jes Lunde, at der er altså ikke tale om ren luft, når man taler om statslige omlægninger for 3,1 mia. kr. Det er jo rent faktisk sådan, at ud af de 3,1 mia. kr. er ca. 2 mia. kr. allerede fundet. De 0,7 mia. kr. oversendte vi som ændringsforslag allerede i forbindelse med de ordinære ændringsforslag i oktober måned, da det af forretningsmæssige grunde var besluttet at udskyde aktiesalgene i Tele Danmark og GiroBank. Der har vi altså en del af provenuet, og det er nok oven i købet sådan, at vi vurderer, at det provenu vil blive noget større, og derfor har vi taget det med igen i forbindelse med aktiesalg, der er nævnt i vores aftale i bilaget. Dertil kommer salg af aktier i Datacentralen og Københavns Lufthavn.

Summen af det hele bliver, at vi regner med, at vi skal finde ca. 1,1 mia. kr., der ikke er identificeret på nuværende tidspunkt. Det tror jeg er nemt, og jeg vil godt begrunde det med, at hvis vi ser på de sidste 3 års faktiske tal, så var den budgetterede privatisering eller omlæg-